

C-710/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. november 22.

A kérdést előterjesztő bíróság:Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság,
Csehország)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2023. november 1.

Felperes:

Mgr. L. H.

Alperes:

Ministerstvo zdravotnictví

Az alapeljárás tárgya

Az alapügy a Ministerstvo zdravotnictví (egészségügyi minisztérium, Csehország, a továbbiakban: az alperes) által a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság, Csehország, a továbbiakban: városi bíróság) ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelemre vonatkozik, amely ítélet hatályon kívül helyezte az alperes és a ministr zdravotnictví (egészségügyi miniszter, Csehország) felperes által hivatkozott, tájékoztatáshoz való jogról hozott határozatát.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk szerinti előzetes döntéshozatal iránti kérelem arra vonatkozik, hogy a jogi személy tevékenységére vonatkozó, természetes személy adatait is tartalmazó információk továbbítása esetében kizárólag jogi személyek személyes adatainak kezeléséről van-e szó, vagy természetes személyek személyes adatainak kezeléséről is, és ha elfogadjuk, hogy természetes személyek személyes adatainak kezeléséről is szó van, akkor az információk továbbítása

köthető-e olyan feltételhez, amely túlmutat a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről] szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.; a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) jogi keretein.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A természetes személy általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 1. pontja értelmében vett „személyes adatai” kezelésének minősül-e, és így az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá tartozik-e a jogi személy igazgatósági tagja vagy képviselője vezetéknevének, utónevének, aláírásának és elérhetőségének hozzáférhetővé tétele, amire kizárólag (egy meghatározott) jogi személy (nevében eljárni jogosult személy) azonosítása céljából kerül sor?

2) Függetlenül teheti-e nemzeti jog, ideértve az állandó ítélkezési gyakorlatot is, a közvetlenül alkalmazandó uniós rendelet, konkrétan az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdése c) vagy adott esetben e) pontjának közigazgatási hatóság általi alkalmazását olyan további feltételek teljesítésétől, amelyek nem magából a rendelet szövegéből következnek, hanem amelyek ténylegesen növelik az érintett védelmének szintjét, konkrétan a hatóság azon kötelezettségétől, hogy az érintettet előzetesen tájékoztassa a személyes adatainak harmadik fél részére történő továbbítására irányuló kérelem benyújtásáról?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Általános adatvédelmi rendelet: a (14) preambulumbekkezdés második mondata, a 4. cikk 1. pontja, a 6. cikk (1) bekezdésének a), c) és e) pontja.

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (az információhoz való szabad hozzáféréstől szóló 106/1999. sz. törvény, a továbbiakban: 106/99. sz. törvény), a 2. § (1) bekezdése (kötelezett szervek), 3. § (információsztorgáltatási kötelezettség).

A 8a. § (1) bekezdése: „A kötelezett szerv a személlyel, a személyes jellegű megnyilvánulásokkal, a természetes személy magánéletével kapcsolatos információkat, valamint a személyes adatokat csak az ezek védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel összhangban továbbítja.”

A 8a. § (2) bekezdése: „A kötelezett szerv a közszereplő, köztisztviselő vagy közalkalmazott azon személyes adatait továbbítja, amelyek köz- vagy szakmai tevékenységére, illetve tisztségére vagy beosztására utalnak.”

A tényállás és az alapeljárásban részes felek érveinek rövid bemutatása

- 1 A felperes a 106/99. sz. törvény alapján az alábbi információkat kérte az alperestől, mint kötelezett szervtől: i. a SARS-CoV-2 betegség vizsgált személyben való jelenlétének kimutatására szolgáló tesztek adásvételére irányuló, kötelezett szerv által kötött szerződések, valamint ii. a kötelezett szerv által beszerzett termék (teszt) tanúsítványa, amely igazolja, hogy ez a teszt az Európai Unió, illetve a Cseh Köztársaság területén a SARS-CoV-2 betegség vizsgált személyben való jelenlétének kimutatására használható. A felperes tájékoztatást kért az egyes tanúsítványokat kiállító személyek azonosítására és aláírására vonatkozóan.
- 2 Az alperes úgy döntött, hogy ezt a kérelmet részben elutasítja. Noha az alperes a felperes rendelkezésére bocsátotta a kért tanúsítványokat, azokon kizárta annak a (természetes) személynek az adatait, aki a jogi személy nevében aláírta a tanúsítványokat. Konkrétan a következő információkat takarta ki: vezetéknev, utónév, aláírás, az adott jogi személyen belül betöltött tisztség, valamint több tanúsítvány esetében a tanúsítványt kiállító társaság kapcsolattartójának e-mail-címe, telefonszáma és egyes esetekben honlapjának címe (a továbbiakban: kizárt adatok). A szóban forgó adatokat azon természetes személyek személyes adatainak védelme érdekében takarták ki, akik a szóban forgó tanúsítványokon az érintett jogi személyek nevében eljáró személyekként szerepeltek.
- 3 A felperes a hivatkozott határozat ellen fellebbezést nyújtott be az egészségügyi miniszterhez, aki 2020. szeptember 15-i határozatával helybenhagyta az alperes határozatát.
- 4 A városi bíróság mind az alperes, mind pedig az egészségügyi miniszter határozatát hatályon kívül helyezte. A bíróság megállapította, hogy bár a kizárt adatok az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 1. pontja értelmében vett személyes adatoknak minősülnek, amelyek az általános adatvédelmi rendelet hivatkozott rendelkezése értelmében lehetővé teszik a természetes személy azonosítását, nem értett egyet az alperes azon következtetésével, hogy az általános adatvédelmi rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerinti, a természetes személyek személyes adatai kezelésére vonatkozó jogszerűségi esetek egyike sem áll fenn. A bíróság megjegyezte, hogy a közigazgatási hatóságok nem próbálták meg felvenni a kapcsolatot a szóban forgó érintettekkel a személyes adataiknak a felperes részére történő továbbításával kapcsolatban. E tekintetben a bíróság a kérdést előterjesztő bíróságnak az információknak a 166/99. sz. törvény szerinti továbbítására vonatkozó ítélkezési gyakorlatára hivatkozott, amely ítélkezési gyakorlatból következik, hogy i. a közigazgatási hatóságok kötelesek indokolatlan késedelem nélkül értesíteni az érintettet arról, hogy a kötelezett szerv a rá

vonatkozó információkat harmadik személy részére kívánja továbbítani, valamint ii. a potenciálisan érintett személyek jogosultak arra, hogy állást foglaljanak az információk e továbbításával kapcsolatban. A kötelezett szervnek ugyanis figyelembe kell vennie az érintett személyek álláspontját, és le kell vonnia belőle a további intézkedésekre kiható következtetéseket.

- 5 A városi bíróság rámutatott továbbá arra, hogy az alperes a fentiekben ismertetett következtetését nem megfelelő ténymegállapításokra alapította. A bíróság álláspontja szerint az, hogy a közigazgatási hatóságok megtagadták, hogy a felperes részére továbbítsák a szóban forgó adatokat, olyan eljárási szabálytalanságnak minősülhet, amely hatással lehet az általuk hozott határozatok jogszerűségére. Ezenfelül az alperes a felperes részére történő adattovábbítás kérdésében nem kérte ki azon személyek egyikének álláspontját sem, akik tekintetében megtagadta a felperestől a személyes adataik továbbítását, és így még az érintett személyeknek e továbbításhoz szükséges, az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti hozzájárulását sem tudta megszerezni; ugyanakkor az alperes nem biztosította ezen személyeknek a správní řád (közigazgatási perrendtartás) 27. §-ának (2) bekezdése alapján az eljárásban részt vevő fél jogállását.
- 6 Az alperes tévesnek tartja a városi bíróság azon álláspontját, hogy az érintetteknek részt kell venniük a nemzeti közigazgatási eljárásban. Véleménye szerint a közigazgatási hatóság valóban értesítheti az érintettet, ha ezt helyénvalónak tartja, azonban ebben az esetben nincs szó a közigazgatási hatóság előtti eljárásban való részvételről, még analóg módon sem. Az alperes szerint ezért a közigazgatási hatóság azon döntése, hogy nem élt az érintett értesítésének e lehetőségével, nem eredményezhet a közigazgatási határozatát érintő eljárási hibát.
- 7 Az alperes e tekintetben továbbá rámutat arra, hogy jelen ügyben az érintettek (vagyis azok a természetes személyek, akiknek az adatait a tanúsítványokon kikaparták) a Kínai Népköztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának területén folytatnak tevékenységet, ahol a tanúsítványokat kiállító jogi személyek be vannak jegyezve, és hogy az alperes nem rendelkezik e természetes személyek elérhetőségeivel. Az alperes szerint ezért az e személyek értesítésére vonatkozó követelménynek gyakorlatilag lehetetlen eleget tenni. Úgy tűnik, hogy ha ezenfelül az érintettek az adatok továbbítására irányuló eljárásban – akár közvetlenül, akár analóg módon – is részt vennének, a közigazgatási hatóságnak a megtámadott határozatot is kézbesítenie kellene a részükre, ami a külföldi lakóhelyükre vonatkozó információk hiányában nem tehető meg.
- 8 A felperes azt állítja, hogy a jogi személyen belül eljáró természetes személy kikapart adatait nem természetes személy személyes adataként kezelte. Ennek során az általános adatvédelmi rendelet (14) preambulumbekzdésére hivatkozik, amely kizárja a rendelet hatálya alól „az olyan személyes adatkezelés[t], amely jogi személyekre [...] vonatkozik. Az a körülmény, hogy a jogi személy nevében eljárni jogosult természetes személy a jogi személy nevében aláír egy

tanúsítványt, nem tekinthető a természetes személy személyes tevékenysége megnyilvánulásának.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elemzése

- 9 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés a „természetes személyek”, azaz az érintettek általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 1. pontja szerinti „személyes adatai”, amely személyekre a rendelet egyéb feltételek teljesítése esetén alkalmazandó, és a „jogi személyekre vonatkozó személyes adatok” közötti elhatárolásra vonatkozik, amely adatok viszont az általános adatvédelmi rendelet (14) preambulumbekzdése értelmében nem tartoznak a rendelet hatálya alá. Az információkérés nem természetes személy adatainak megszerzésére, hanem csak azon jogi személy tevékenységének ellenőrzésére irányult, amelynek a nevében meghatározott természetes személy jár el.
- 10 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az információkérés értelmére és céljára, valamint a jelen ügyben közölt adatok jellegére tekintettel a kitakart adatok tekinthetők jogi személyre vonatkozó adatoknak. Ez a helyzet nem tartozna az általános adatvédelmi rendelet tárgyi hatálya alá, mivel csak jogi személyre vonatkozó adatokat kérnek, mégpedig olyan információkérés keretében, amely kizárólag a jogi személy tevékenységére vonatkozik. A jogi személy nevében eljárni jogosult természetes személy vezetékneve, utóneve és pozíciója ezért logikusan az általános adatvédelmi rendelet (14) preambulumbekzdésének második mondata értelmében a jogi személy „elérhetőségére vonatkozó adatoknak” tekintendő.
- 11 A kérdést előterjesztő bíróság előtt azonban az alábbi körülmények is ismertek.
- 12 Először is, a Bíróság ítélkezési gyakorlatában következetesen hangsúlyozta, hogy az általános adatvédelmi rendelet sarokköve a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak, különösen a személyes adatok kezelése tekintetében a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak a hatékony és teljes védelmének biztosítása.¹ Ennek megfelelően az általános adatvédelmi rendelet kulcsfogalmait, például a „személyes adat”, az „adatkezelés” és az „adatkezelő” fogalmát nagyon tágan kell értelmezni.² Említést érdemel továbbá a 2017. december 20-i Nowak ítélet,³ amelyben a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy valamely vizsgáló által egy szakmai vizsga során adott írásbeli válaszok és a vizsgáztató e válaszokra vonatkozó esetleges megjegyzései is *személyes adatoknak* minősülnek. A

¹ Lásd: 2014. május 13-i Google Spain és Google ítélet (C-131/12, EU:C:2014:317, 53. pont, a továbbiakban: Google ítélet); 2017. szeptember 27-i Puškár ítélet (C-73/16, EU:C:2017:725, 38. pont).

² Lásd: Google ítélet (34. pont); 2018. június 5-i Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein ítélet (C-210/16, EU:C:2018:388, 28. pont).

³ C-434/16, EU:C:2017:994, 62. pont.

„személyes adat” fogalma az általános adatvédelmi rendelet hatályának meghatározása céljából tehát nagyon tágan értelmezhető.

- 13 Másodsor, noha úgy tűnik, hogy az általános adatvédelmi rendelet (14) preambulumbekzdésének második mondata negatívan határozza meg az általános adatvédelmi rendelet hatályát, különösen az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 1. pontjával összefüggésben, a hivatkozott preambulumbekzdést a tárgyi hatály meghatározásakor nem vették kifejezetten figyelembe sem az általános adatvédelmi rendelet 2. cikkében, sem az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkében foglalt fogalom meghatározásokban, sem pedig e rendelet egyéb (jogilag kötelező) rendelkezéseiben. E tekintetben a Bíróság állandó ítélezési gyakorlatából következik, hogy az uniós jogalkotási aktusok preambulumbekzdései pontosíthatják adott jogi aktus kötelező rendelkezésének adott értelmezését, vagy irányt adhatnak ezen értelmezésnek, önmagukban azonban nem rendelkeznek normatív erővel. A preambulumbekzdések nem tekinthetők önállóan alkalmazható, jogilag kötelező rendelkezéseknek.⁴
- 14 Harmadsor, úgy tűnik, hogy a Bíróság a 2017. március 9-i Salvatore Manni ítéletében⁵ elfogadta, hogy a cégnyilvántartásokból származó, azonosítható természetes személyekre vonatkozó adatok a korábbi szabályozás (akkoriban a 95/46/EK irányelv, a továbbiakban: 95/46 irányelv) értelmében „személyes adatoknak” minősülnek. A hivatkozott ügy kontextusa azonban mind ténybeli, mind pedig jogi szempontból eltérő volt.
- 15 Negyedsor, a Manni ítéletet követően lépett hatályba az általános adatvédelmi rendelet, amely a (14) preambulumbekzdésben kizárta a jogi személyekre vonatkozó adatok kezelését a rendelet hatálya alól, illetve megerősítette a kizárást. Tehát negatív meghatározást alkalmaztak, ami a 95/46 irányelv preambulumbekzdéseiben kifejezetten nem szerepelt, és ami így a hivatkozott Manni ügy elbírálásakor is hiányzott. Az általános adatvédelmi rendelet (14) preambulumbekzdése azon uniós jogalkotói szándék kifejeződésének is tekinthető, hogy az általános adatvédelmi rendelet által biztosított védelem hatályát a korábbinál némileg szűkebben határozzák meg. E tekintetben azonban felmerül a kérdés, hogy az általános adatvédelmi rendelet e konkrét kérdésre vonatkozó szabályozásának mennyiben kell a korábbi 95/46 irányelvvel azonosnak lennie.
- 16 Ötödsor, még ha a „jogi személyekre vonatkozó személyes adatok” esetében értelmezés útján bevezetett *de facto* kivételről lenne is szó, amelyet úgy tűnik, hogy a későbbiekben az általános adatvédelmi rendelet 4. cikke 1. pontjának értelmezésekor *a contrario* figyelembe kellene venni, a Bíróság állandó ítélezési

⁴ Lásd például: 2005. július 12-i Alliance for Natural Health és társai ítélet (C-154/04 és C-155/04, EU:C:2005:449, 91. és 92. pont); 2011. december 21-i Ziolkowski és Szeja ítélet (C-424/10 és C-425/10, EU:C:2011:866, 42. és 43. pont); 2018. július 25-i Confédération paysanne és társai ítélet (C-528/16, EU:C:2018:583, 44–46. és 51. pont).

⁵ C-398/15, EU:C:2017:197, 34. pont, a továbbiakban: Manni ítélet.

gyakorlata az általános adatvédelmi rendelet alkalmazása alóli valamennyi kivétel szigorú és szűk értelmezésére helyezi a hangsúlyt, különösen az általános adatvédelmi rendelet 2. cikke (2) bekezdésének értelmezését figyelembe véve.⁶

- 17 A fentiekre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság tehát továbbra is úgy véli, hogy a jogi személy képviselőjére vonatkozó adatok inkább jogi személyre vonatkozó adatoknak, mint e jogi személyt képviselő természetes személy adatainak tekinthetők, noha azt is elismeri, hogy az uniós jog értelmezésének ez a kérdése kétségeket vet fel. Ezenfelül a feltett kérdésre adott válasznak a jelen jogvitán és a konkrét információtovábbításon túlmutató jelentős hatásai lehetnek, és pedig többek között a jogi személyekre vonatkozó számos tagállami nyilvántartás és adatbázis vezetése, valamint a jogi személyekre vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférés tekintetében. A Bíróságnak ezért meg kellene határoznia azokat a kereteket és iránymutatásokat, amelyek alapján az általános adatvédelmi rendelet hatályát esetlegesen negatív módon kellene meghatározni a jogi személyekre vonatkozó adatok tekintetében, amelyek pedig nem ritkán olyan természetes személyek adatai is, akik vagy a jogi személy nevében járnak el, vagy közvetlenül e jogi személy tagjai.
- 18 Általánosságban véve, a kérdést előterjesztő bíróság arra a következtetésre jut, hogy bár megéri a természetes személyek személyes adatainak hatékony védelmére vonatkozó követelményt, úgy véli, hogy ez az érdek nem élvezhet egyoldalúan és bizonyos értelemben mechanikusan elsőbbséget bármely más jogos érdekhez, mint például az átláthatósághoz és az információhoz való nyilvános hozzáféréshez képest, amelyeket maga az elsődleges uniós jog is alkotmányos értéknek ismer el az uniós intézményekkel kapcsolatban (az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése). A kérdést előterjesztő bíróság szerint az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkében foglalt fogalmakat nem absztrakt módon, a körülményektől függetlenül és konkrét személyesadat-kezelési műveletre való hivatkozás nélkül kell értelmezni, hanem a konkrét adatkezelési művelet összefüggéseinek és céljának figyelembevételével, ahogyan egyébként a Bíróság az általános adatvédelmi rendelet 4. cikke 7. pontjának értelmében vett „adatkezelő” fogalom meghatározása tekintetében a 2019. július 29-i Fashion ID GmbH ítéletében⁷ is elismerte. Az ezzel ellentétes megközelítés az általános adatvédelmi rendelet abszolút jellegű értelmezéséhez vezetne, amely az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá vonná az emberek közötti összes kommunikációt, amely természeténél fogva információcserén alapul, függetlenül attól, hogy mire vonatkozik.
- 19 Ha elfogadjuk ugyanis az említett, adatkezelés konkrét eseteivel kapcsolatos megközelítést, akkor a jelen ügyben egyértelművé válik, hogy az információkérés

⁶ Lásd például: 2020. július 9-i Land Hessen ítélet (C-272/19, EU:C:2020:535, 68. pont); 2003. május 20-i Österreichischer Rundfunk és társai ítélet (C-465/00, C-138/01 és C-139/01, EU:C:2003:294, 39–47. pont); 2021. június 22-i [Latvijas Republikas Saeima (Büntetőpontok)] ítélet (C-439/19, EU:C:2021:504, 61–72. pont).

⁷ EU:C:2019:629, a továbbiakban: Fashion ID ítélet.

nem természetes személyek adatainak megszerzésére irányult, hanem kizárólag jogi személyekre vonatkozó információk továbbítására vonatkozott. Az azzal kapcsolatos információk, hogy ki jogosult eljárni a jogi személy nevében, és ki írt alá a nevében tanúsítványt, az általános adatvédelmi rendelet (14) preambulumbekzdése értelmében vett jogi személyre vonatkozó információknak minősülnek, az e rendelet 4. cikke 1. pontjának észszerűen és a szövegkörnyezet figyelembevételével adott értelmezésével összefüggésben.

- 20 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés a nemzeti közigazgatási hatóságok azon kötelezettségére vonatkozik, hogy az információk továbbítását megelőzően megkérdezzék azokat az érintetteket, akikre vonatkozó információkat továbbítanának, hogy hozzájárulnak-e ezen információk továbbításához, és lehetőséget biztosítsanak számukra arra, hogy az ilyen továbbítással kapcsolatosan esetlegesen állást foglaljanak.
- 21 Ez a kötelezettség a kérdést előterjesztő bíróságnak a 106/99. sz. törvény alapján, tehát az általános adatvédelmi rendelet *elfogadását megelőzően* keletkezett ítélkezési gyakorlatából ered. Ezt követően az általános adatvédelmi rendelet vonatkozó rendelkezéseit, azaz mindenekelőtt a 6. cikket a hivatkozott nemzeti jogba *de facto* beépítették a következő módon.
- 22 A 106/99. sz. törvény 8a. §-ának (1) bekezdése a természetes személy személyes adatainak továbbítását attól teszi függővé, hogy az ilyen adatok kezelése megfelel-e az ilyen adatok védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, azaz jelenleg az általános adatvédelmi rendeletnek. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy ahhoz, hogy a kötelezett szerv személyes adatokat vagy egy meghatározott természetes személy személyére vonatkozó egyéb információkat továbbíthasson, a kötelezett szerv által végzett személyesadat-kezelésnek meg kell felelnie a személyesadat-kezelés általános adatvédelmi rendelet 6. cikke szerinti feltételeinek és esetleg az általános adatvédelmi rendelet egyéb rendelkezéseinek. Az adatkezelés egyik, általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a)–f) pontja szerinti jogszerűségi esetének tehát fenn kell állnia. E követelmény alóli kivételről rendelkezik a 106/99. sz. törvény 8a. §-ának (2) bekezdése, amely azonban a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 23 A nemzeti közigazgatási bíróságok korábbi ítélkezési gyakorlata azonban az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározottaktól (az érintett hozzájárulásával történő adatkezelés) eltérő adatkezelések esetében is megkövetelte, hogy az érintettet értesíteni kell arról, hogy az adatkezelőhöz adatok továbbítása iránti kérelem érkezett, és hogy fel kell hívni e személyt, hogy foglaljon állást. Ezen a ponton hangsúlyozni kell, hogy az ítélkezési gyakorlat nem követeli meg az érintett „hozzájárulását”, hanem csupán azt, hogy az érintettet tájékoztatni kell a kérelem beérkezéséről, valamint hogy „fel kell hívni e személyt, hogy foglaljon állást”. Az ezen ítélkezési gyakorlat alapján megkövetelt eljárás tehát az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) vagy e) pontjában leírt azon esetekre is alkalmazandó, amelyek a jelen ügyben szóba jöhetnek, és így azokra a helyzetekre is,

amelyekben az általános adatvédelmi rendelet értelmében nem szükséges az érintett hozzájárulása.

- 24 Az általános adatvédelmi rendelet 6. cikke (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá nem tartozó esetekben azonban a kért személyes adatok továbbításáról vagy továbbításának megtagadásáról kizárólag az adatkezelő jogosult dönteni, és e döntésért kizárólag az adatkezelő felelős. Az általános adatvédelmi rendelet 6. cikkének (1) bekezdése általánosságban nem írja elő (vagy nem zárja ki), hogy az adatkezelőnek az érintettet is meg kell keresnie, vagy esetleg értesítenie kell arról, hogy személyes adatait harmadik fél részére kívánja továbbítani, és így az érintettel valamilyen előzetes és tájékoztató jellegű párbeszédet kell kezdeményeznie.
- 25 E kötelezettség fennállásának megállapításakor a kérdést előterjesztő bíróság az érintettek tájékoztatással kapcsolatos önrendelkezési jogára és az érintettek magánszférájába való beavatkozás minimalizálásának szükségességére hivatkozott. Ugyanezekben a feltételeken alapul az általános adatvédelmi rendelet (4) preambulumbekzdése és a Bíróságnak a fent hivatkozott, e rendelet értelmezésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlata (lásd a jelen előzetes döntéshozatalra utaló határozat 12. pontját). Így megállapítható, hogy az a kötelezettség, hogy az érintettet értesíteni kell a rá vonatkozó információ továbbítása iránti kérelemről, megvalósít egyes, az általános adatvédelmi rendelet 5. cikkében meghatározott, a személyes adatok kezelésére vonatkozó elveket. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság a következőkre hivatkozik: i. a személyesadat-kezelés átláthatóságának az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti elve, és ii. ténybeli szempontból – tekintettel azokra a tényleges nehézségekre, amelyekkel az adatkezelő az érintett személyek megfelelő tájékoztatásával és esetleges álláspontjának megismerésével kapcsolatban szembesül – az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti adattakarékosság elve. Megállapítható tehát, hogy a kötelezett szervnek az érintettek értesítésére vonatkozó kötelezettsége ezekben az esetekben – miközben túlmutat az általános adatvédelmi rendeletben meghatározottakon – mégis összhangban van annak szellemével és céljával, azaz az érintettek magas szintű védelmének biztosításával.
- 26 Problémás ugyanakkor a bemutatott kötelezettségnek az általános adatvédelmi rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerinti adatkezelés minden esetre való kiterjesztése, és így arra az esetre is, amikor a közigazgatási hatóságnak magának kell értékelnie a helyzet egészét. Az általános adatvédelmi rendelet hatálybalépése és az egész kérdésnek közvetlenül alkalmazandó és elsőbbséget élvező uniós rendeletben (és nem – mint korábban – irányelvben) történő szabályozása óta a közigazgatási hatóságok eljárásának főszabály szerint az egész Unióban azonosnak kell lennie, és ezen eljárásra ugyanazon feltételeknek kell vonatkozniuk. A személyes adatok részére az Unió egész területén biztosított azonos szintű védelemnek végül is az a célja, hogy egységes jogi keretek között biztosítsa az ilyen adatok szabad áramlását (lásd még az általános adatvédelmi rendelet (2) preambulumbekzdését).

- 27 Az – ugyan maximális – harmonizáció helyett, amint arra a 95/46 irányelv esetében sor került⁸, jelenleg uniós szinten az említett jogterületet rendelet tette egységessé. Ennek megfelelően a tagállamok többé nem köthetik a közvetlenül alkalmazandó uniós rendelet nemzeti szintű alkalmazását olyan további feltételek teljesítéséhez, amelyek nem magából az uniós jogi aktusból erednek, és amelyek jellegüknél fogva az egyes tagállamokban eltérőek lesznek. Ezáltal ezen állam ugyanis olyan rendszert hozna létre, amelynek keretében az adatok kezelése és az azokhoz való hozzáférés potenciálisan nehezebb lenne, mint más tagállamokban.
- 28 Végül a kérdést előterjesztő bíróság arra is utal, hogy nehéz vagy lehetetlen elérni, hogy az érintettek analóg módon esetlegesen személyes adatok továbbításához vezető valamennyi nemzeti eljárás résztvevőivé váljanak. Az általános adatvédelmi rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt, az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 1. pontjával összefüggésben és az általános adatvédelmi rendelet (14) preambulumbekzdésének első mondata fényében értelmezett rendelkezés ténylegesen azt jelenti, hogy az általános adatvédelmi rendelet által biztosított védelem valamennyi természetes személy személyes adatainak kezelésére vonatkozik, függetlenül azok állampolgárságától vagy lakóhelyétől. A szóban forgó érintettek tájékoztatására és a velük való előzetes konzultációra vonatkozó kötelezettség teljesítésének automatikus megkövetelése azonban globálisan mind földrajzi, mind egyszerűen mennyiségi szempontból nehéz vagy lehetetlen. A jelen ügyben kért adatok a világ csak néhány Európai Unión kívüli országában bejegyzett jogi személyekre vonatkoznak. A személyes adatokat tartalmazó adathalmazok azonban több száz vagy több ezer, különböző országokból származó személyre vonatkozhatnak. Ilyen esetben hasonló jellegű megkeresések és előzetes konzultációk lefolytatása nem lehetséges.
- 29 Végül a kérdést előterjesztő bíróság hozzáteszi, hogy amennyiben a Bíróság nemleges választ ad az általános adatvédelmi rendelet tárgyi hatályára vonatkozó első kérdésre, a második kérdés jelen ügyben tárgytalanná válik.

⁸ Lásd: Fashion ID ítélet, 54. pont.